

Tante Hertha

Nr. 232, 20. årgang, Oktober 2017

En af HBV's lynhurtige medarbejdere, netop hjemkommet fra Rusland (Foto: Ole U.)

Tante Hertha er Hertha Levefællesskabs informationsblad, som udkommer ca. d. 1. i hver måned.
Redaktør: Allan Elm – Redaktionsudvalg: Helle Hansen, Per Clauson-Kaas Ole Wadsholt og Anne-Lene Jappe.

Folk, som ikke er bosiddende i Hertha og som ønsker at abonnere, kan henvende sig til redaktøren på tlf. 3840 3402 eller pr. mail.

Tante Herthas mail-adresse: tante@hertha.dk.
KALENDER PÅ HERTHAS HJEMMESIDE www.hertha.dk opdateres løbende
Hertha er på Facebook (bestyres af Anne-Lene)

Deadline for stof til bladet er d. 20. i måneden før til:

tante@hertha.dk

eller i postkassen Landsbyvænget 2A , mærket 'Tante Hertha'.

Stof, som kommer efter deadline, kan ikke garanteres bragt!

Forsidefoto: Mange hænder mødes for at få et høstmarked til at blive til virkelighed. Her danses der til "høstkællingen" falder fra hinanden. (Foto: Niels Jørgen Berg)

Tante Hertha er trykt på FSC-certificeret papir

HerthaKalender

Oktober 2017

Mandag d. 2.	Repræsentantskabsmøde i Helsepæd. Sammenslutning		
Lørdag d. 7.	Lørdagscafé	Kl. 14-16.30	Salen
Mandag d. 9.	Suppe i Cafeen	Kl. 17.30	Cafeen
Fredag d. 13.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Lørdag d. 14.	Fællesskabsdannende dag.	Kl. 9-15	
Søndag d. 22.	Høsttur	Kl. 15.00	Ved Blidsø
Onsdag d. 25.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Torsdag d. 26.	Landsbymøde	Kl. 19 - 21	Salen
Mandag d. 30.	Suppe i Cafeen	Kl. 17.30	Cafeen

November 2017

Torsdag d. 2.	Forældremøde med valg til 3+3 gr.	Kl. 19-21	Salen
Lørdag d. 4.	Lørdagscafé	Kl. 14-16.30	Salen
Fredag d. 10.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Fredag d. 17.	Suppe i Cafeen	Kl. 17.30	Cafeen
Onsdag d. 22.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Fredag d. 24.	Musik café v/Ellinor og Ole	Kl. 14 - 16.30	Salen
Onsdag d. 29.	Suppe i Cafeen	Kl. 17.30	Cafeen

December 2017

Fredag d. 1.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Søndag d. 3.	Adventslabyrint	Kl. ?	Salen
Mandag d. 4.	Adventsspiral	Kl. ?	Salen
Torsdag d. 7.	Landsbymøde	Kl. 19.00	Salen
Søndag d. 10.	Sild i rød kjole	Kl. 13.	Cafeen
Onsdag d. 13.	Fællesspisning	Kl. 18.00	Salen
Onsdag d. 13.	Julespil i Skivholme Kirke	Kl. 19.00	Skivholme Kirke
Søndag d. 17.	Julespil i Hertha	Kl. 16.00	Salen
Fredag d. 22.	Julespil i Hertha	Kl. 19.00	Salen
Søndag d. 31.	Nytårs aften - Hvem tager initiativ til fest?		Salen

Januar 2018

Torsdag d. 18.	Bent Nielsen: Om Herman Bang	Kl. 19.00	Cafeen
----------------	------------------------------	-----------	--------

Indhold i dette nummer:

Rubrikannoncer og aktuelt	s. 4	Status på bofællesskabsbyggeri	s. 14
HBV har haft besøg af Socialtilsyn	s. 7	Hertha som inspirationskilde	s. 15
Månedens side 9-ko	s. 9	Tur til Rusland	s. 16
Høstmarked i Hertha 2017	s. 10	Lidt fra Ruslandsturen	s. 17
Landbrugsnyt oktober 2017	s. 12		

FÆLLESSKABSDANNENDE ARBEJDS DAG

LØRDAG D. 14. OKTOBER KL 9 - 15.

Vi mødes i Salen til fællessang, og derefter inddeler vi os i de forskellige arbejdsgrupper.

Det vil primært være udendørs arbejde på vores fællesarealer eller andre opgaver, som der er behov for på vore fælles områder.

Der vil blive serveret formiddagskaffe/te/saft, frokost, og som afslutning på dagens arbejde: kaffe/kage.

Cirka 14 dage før arbejdsdagen vil der blive hængt en seddel op på butiksdøren, hvor man skal tilmelde sig. Tilmeldingen er beregnet til indkøb af maden.

Kom og vær med ! Det er en dejlig måde at være sammen på, vi oplever "Hertha beboere" i fælles flok, og vi får tilmed løst nogle fælles opgaver i Landsbyen.

Hilsen *Hanne og Else*

Marionetteateret holder loppemarked

i cafeen, lørdag den 7. oktober fra kl. 13 til kl. 16.30

Biblioteket er i gavehumør

På cafedagen i oktober er døren åben på biblioteket i Bu-en. Vi har nu så mange bøger, at der må prioriteres, og fremover vil der i biblioteket kun være bøger af Rudolf Steiner og Rudolf Steinerrelaterede bøger. Derfor bortgiver vi alle andre bøger helt gratis.

Kig forbi og find en bog, du ikke vidste fandtes.

Hilsen

Grethe Harrebye

Vandtrappen

Som de fleste har set, er den flotte vandtrappe, Levefællesskabet fik foræret af Nanna Ørberg, nu sat op ved den lille dam langs stien mellem Herthahus og Helle og Søren's hus.

Installationen er, endnu ikke helt færdig. Planen er, at vi anskaffer en solcelledrevet pumpe, der får vandet til at strømme.

Anlægget omkring trappen er heller ikke helt færdig endnu, men det tager sig godt ud allerede.

Det er til at forudse, at børn vil elske at lege der !

Vi vil derfor opfordre **forældre til børnene i Hertha** om at gøre klart for børnene, at vand-skålene er til vandet. Dem går man ikke op i, medmindre man er en fugl.

Stenarealet kan betrædes - dog med varsomhed. Stenene ligger på fiberdug, og der er hældt perlegrus i mellemrummene, som gør, at de ligger nogenlunde fast.

Søren, Mathias og Sibylla

Træsløjd

Velkommen til alle, der har lyst til at udfolde sig – selvstændigt eller med lidt hjælp.

Vi begynder vintersæsonen i John og Sibyllas værksted

torsdag d. 26.10. (uge 43)

Tidspunkt er som hidtil: kl 16 – 18 og det koster fortsat 20,- kr. pr. gang.

Vel mødt - Søren H. og Sibylla

Kære levedæller, beboere, forældre og personale

Høsttur !!

Søn. d. 22. oktober kl. 15

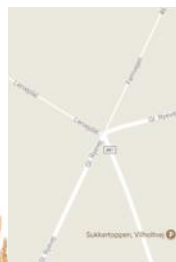
Vi mødes ved Blidsø.
Parkeringsplads ved de 5 veje (se kort)

Medbring selv kaffe/te.
Hertha medbringer kage. Efter gåturen spiser vi på pizzeriaet i Ry.

Hvis det regner flyttes arrangement til Hertha, hvor vi synger og spiller spil og spiser pizza.

S.U. senest d. 15 okt. på SMS til
Charlotte: 30 25 29 71
Heidi: 20 16 55 89

Vi glæder os til at se jer.
De bedste hilsner
3+3

Høstmarkedets Fundraisingbod

De fine håndstrikkede vanter på træet (strikket af Bodil P - 200 fingre i alt) blev meget beundret og næsten alle solgt.

Det indbragte, sammen med et gavebeløb, 1600 kr som går ubeskåret til byggefonden.

Vi håber mange får lune fingre til vinter.

*Grethe og Anne-lene
(Foto: Ole W.)*

HBV har haft besøg af Socialtilsynet

Det er tre år siden, at lov om socialtilsyn blev vedtaget. Først nu efter en revision er også Hertha blevet omfattet, hvilket vi har ønsket og arbejdet på gennem hele forløbet.

Tilsynets endelige rapport foreligger om en måneds tid, men de gav en kort mundtlig tilbagemelding som afslutning på deres to dages besøg i Hertha. Deres oplevelse var, at stedet emmer af varme og hjerterum, at mennesket er vigtigt og at det også ses og gennemsyres de møder, der afholdes og opstår. Der er en god rytme i hverdagen og stærke gennemgående værdier I, hvad der siges og gøres.

De så en god fornemmelse for roller og funktioner, for evnen til at bidrage og gøre nytte, at man tager ansvar, som i en familie. Det indbefattede også en høj grad af autonomi, en tro på *at man kan selv* – men at du aldrig er alene.

Alt i alt oplevede de to konsulenter en stor sammenhæng. Sammenhæng mellem det vi skriver, siger og gør. Herunder også i den pædagogiske tilgang og en anerkendelse af, at inklusionen går flere veje. Sagt på en anden måde, så var konsulenterne begejstrede over, hvad Hertha som Levefællesskab formår at rumme og skabe. De havde endnu ikke set dets lige – det går vi ud fra var godt.

I HBV ser vi frem til at læse Socialtilsynets rapport. Den vil give os en god mulighed for at kigge på os selv med andres øjne, med mulighed for at opdage vore egne blinde pletter, finde ny læring og fortsat forbedre os.

Tak for alles bidrag i denne proces.

De bedste hilsner

Ledelsesgruppen

Indtryk fra høstmarkedets mange aktiviteter Flere fotos på side 10 og i næste nummer. (Fotos: Niels Jørgen Berg)

Månedens side 9-ko

Amalie

Født: 27/08-2014

Mor: Astrid

Far: VR Rebel

Udseende

Amalie er broget i hvid og brunsorte nuancer. De brune områder er med mørkere striber, der nogle steder går helt over i sort. Striberne går oppefra og nedefter. Hun har en stor hvid blis i panden og er hvid på store områder omkring yver og underside af kroppen.

Hun er lys omkring øjne, mule, horn og klove.

Hun er ikke så stor og har det man kalder malkepræg. Hendes yver og patter er meget store. Benstillingen er lidt kalveknæet med lav klovhældning og tendens til lange klove. Hendes horn er 15-20 cm og peger frem og oppefter i en vinkel på ca. 45 grader.

Funktion

Amalie giver meget mælk og hun har svært ved at æde nok. Hendes lyse hud på yveret tørrer nemt ud, og det er svært at undgå, at det revner. Hun er meget hurtig at malke. Yverets lyse hud, der nemt revner, og de store åbninger i patterne – der gør hende hurtig til at malke, gør også, at hun har øget risiko for at få infektioner i yveret. Hun har haft problemer med forhøjet celletal (et udtryk for dårlig yversundhed), og efter sidste kælvning har hun fået en akut infektion i højre bagkirtel. Hun er nem at få med kalv og føder små kalve. Hun har fået to tyrekalve: Arn sidste år (på billedet) og Aragon i år.

Temperament

Hun er meget rolig og lidt sky. Hun vil dog gerne kløs. Hun er i den nederste ende af køernes interne hierarki.

Høstmarked i Hertha 2017

En stor dag, dejligt vejr, omkring 1500 besøgende, 10 store heste, mad, kaffe og kager – kan man ønske sig mere, når man slår dørene op til et høstmarked?

Forud for dagen har mange gjort et stort forberedende arbejde, og om morgenen var det store telt fyldt med 100 mennesker, der alle hver i sær havde en opgave på dagen.

Fra kl. 11 til 16.30 var der fuldt af mennesker. Bilerne strømmede til, og gæsterne blev mødt af store heste, der trak selvbinderen gennem havremarken, og ned mod Lyngbygårds å gik et spand heste og trak den ene plovfure efter den anden. Ingen motor, kun hestenes pusten og lyden af plov mod jord. Børn og forældre flokkedes om at få en tur i de to hestevogne, der kørte rundt i Hertha.

Ja, overalt var der noget at se på eller opleve. Tre forskellige steder kunne man blive beværtet med mad og drikke og samtidig høre musik. Der var mange boder med det fineste håndværk, og rundt i det hele kunne man bare sætte sig og lave snobrød eller ligge på maven i børneteltet.

Ligesom formiddagen begyndte med dukketeater i en fyldt sal, sluttede dagen af med Cirkus Mon-go, hvor vi på halmballer fik grinet godt igennem.

Ingen tvivl om, at de mange, der

gjorde det til en fantastisk dag - i samarbejde med vejrguderne - var trætte, da det om aftenen var slut. Men selv om den de følgende dage stod på oprydning, var det alle anstrengelserne værd.

Sådan en dag bliver der jo også brugt penge. Når vi ser på det, er der kommet penge ind især på mad, kaffe og kager, men også hønseskidning, bueskydning, portrættegning m.m., og når vi ser på udgifterne til indkøb af mad og drikkevarer, leje af telt, samt cirkus og alt det andet, der skal til for, at en sådan dag bliver til virke-

lighed, balancerer det med 47.000 i indtægt og det samme i udgift – plus/minus 3.000. I det skal også siges, at der blev indkøbt 3 telte, der kan bruges de næste år. Ved siden af dette er der mange af de private boder, der var inviteret og jo også solgte varer. Det beløb kender vi ikke, men de så glade ud.

Når man evaluerer på dagen og ser på hvor vi kan gøre det bedre næste år, kan der være tale om bedre skiltning ved toiletter, større og bedre P-skiltning og måske, at der er mad nok, selv om det er svært at forudse.

Men et stort tak til at de, der har været med til at gøre høstmarkedet til en varm og dejlig oplevelse for så mange mennesker. Og igen en tak til vejrguderne.

Høstmarkedgruppen

Flere stemningsbilleder fra høstmarkedet på side 8 og i næste nummer (fotos: Niels Jørgen Berg)

Landbrugsnyt oktober 2017

Medarbejderne

Medarbejderne i landbruget har fået nye kedeldragter i farverne rød og grå, så de matcher farverne på stalden. Peter Krebs har sponsoreret påtrykt herthologo og navn på kedeldragterne, så der er styr på, hvor vi kommer fra og hvis kedeldragt det er. Mange tak til Peter! De nye kedeldragter har givet mange positive bemærkninger. Som de fleste er bekendt med, er vi i landbruget ved at få lavet nyt pauserum og nyt omklædningsrum. Dette er næsten færdigt og vi glæder os til at tage det i brug. Der har været trangt i stalden under byggeriet med både håndværkere og landbrugsmedarbejdere, der alle skulle bruge plads til at udføre deres arbejde. Til tider meget trangt. Men alle har taget det med godt humør, og der skal fra vores side lyde en stor tak til håndværkerne for deres store fleksibilitet. Også en stor tak til alle andre, der har bidraget til, at byggeriet har kunnet finde sted. Her tænker jeg specielt på Leif, Kennert og Per, der utrætteligt har arbejdet for gennemførelse af projektet.

Markerne

Markerne er nu høstet. Havren er solgt til Danish Agro i Galten på nær det, vi skal bruge til såsæd. Ølandshveden er fyldt i tørresiloen og tørret ned, så det er lagerfast. Jeg tænker, det meste skal sælges til Michael Larsen i Forum, som har et lille mølleri. Som helhed har kornmarkerne givet mindre end de plejer, mens græsmarkerne har givet mere. Det bevirker, at vi har for lidt halmstrøelse, men til gengæld en masse wrapphø. Den kommende vinter vil vi derfor prøve at strø med wrapphø som supplement til halmen. Her i sommer har vi brugt meget tid på at lave kraftige, permanente indhegninger om både det nye, vi har lejet, og som erstatning for nogle af de gamle indhegninger. Det er et stort arbejde her og nu, men ved at bruge kraftige pæle og en svær tråd regner vi med, at de holder i mange år. Så sparer vi tid på den lange bane. Vi vil også lave om på indhegningen langs med Lyngbygårds å. Der har flere gange her i sommer været så meget vand i åen, at indhegningen har stået under vand. Dette tager al spænding i hegnet og kreaturerne mister respekten for det. Grunden til den høje vandstand skal søges i den megen nedbør og den skånsomme grødeskæring i åen. Den megen nedbør kan vi ikke gøre noget ved, og den skånsomme grødeskæring forsinker afstrømningen, hvilket jeg ser som noget positivt, da det er med til at holde på sediment og næringsstoffer. Så for at imødegå problemet med manglende spænding på hegnet i tilfælde af høj vandstand, vil vi gøre, så vi kan frakoble den del af hegnet, der står under vand, og opretholde spændingen på resten.

Dyrene

Køer

Der er kommet seks kalve, fire tyrekalve og to kviekalve. Der kommer ni i alt, men over en lang periode. Som tidligere er alle kalvene navngivet med

samme begyndelsesbogstav som deres mor. De fire tyrekalve er kommet til at hedde: Aragon, Alf, Tjalfe og Aladdin. De to kviekalve hedder Tulle og Olga. Køerne Amalie og Oline er blevet udvalgt til ammetanter og passer kalve for de andre. Amalie har desværre fået en dårlig bagkirtel og blevet halt på højre forben.

Heste

Hestene går på den nye fold ved Camilla på Gården. Efter store problemer i foråret med at få Vigdis til at tåle græsset går det meget bedre nu. Folden er delt op, så vi bedre kan styre, hvor meget græs de æder, og det ser ud til at det virker bedre. Vi er så småt begyndt at ride på Vigdis igen efter hendes forfangenhed.

Grise

Hertha har fået grise igen. Fire af slagsen. Det er en krydsning med dansk sortbroget og noget andet. De lever primært af køkkenaffald fra bofællesskaberne, nedfaldsæbler og mælkerester fra mejeriet. I må meget gerne fodre grisene også, men kun i fodertruget og de skal spise op, mens I ser på det.

Lars Pedersen

*Fagfolk hævder, at dette muligvis en havørn, der
rekognoscerer over Hertha
(Foto: Ole W)*

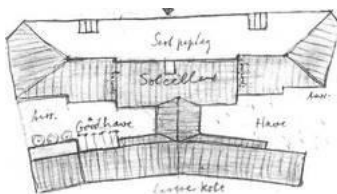

Status på bofællesskabs-byggerierne i Hertha

I sidste medlemsbrev fortalte vi, at Augustinus Fonden har doneret 3 mio til de forestående byggerier, det nye bofællesskab på 25-27 (til 10 beboere + en støttelejlighed) og til om- og tilbygning af det ældste bofællesskab, Herthahus.

Siden har Novo Nordisk Fonden doneret 4,7 mio og Mica-Fonden doneret 1,5 mio. Kreditforeningen er derimod ikke så villig, som vi havde forventet, og Merkur er presede af Finanstilsynet og må ikke udlåne mere end 16 mio til en enkelt kunde (Fonden har allerede lånt 12,3 mio i Merkur). Det giver lidt udfordringer, men vi forventer, det løser sig.

Her en foreløbig skitse af **det nye bofællesskab på 25-27**. Det er en udfordring at få den store bygning i ét plan til at ligge på grunden. Vi er ved at søge dispensationer ift. lokalplanen. Kommunen er imødekommende ift. at give os dem - vi skal blot argumentere godt for dem. Den foreløbige prissætning af byggeriet på 16,7 mio. rummer kun finansiering af "det nødvendige" og har heller ikke anlæg af udearealer med. Ud over "det nødvendige" vil vi gerne tilføje bygningen nogle æstetiske løft - i tråd med værdierne i Herthas bofællesskaber - og som det i en vis udstrækning findes i de eksisterende bofællesskaber, Herthahus og Burishus. Disse æstetiske løft gør byggeriet dyrere. Vi skønner en merpris på 1,5 mio. Desuden ønsker vi også at anlægge bygningens udenomsareal umiddelbart efter, at huset er bygget. Udgiften hertil er ikke med i finansieringsplanen. Prisskøn: 1 mio.

Konklusion: Basisfinansieringen af det nye bofællesskab på 25-27 ser ud til at falde på plads - vi skal lige have 4 dispensationer, og vi er ikke på plads med bank og kreditforening endnu. Men finansieringen af det æstetiske løft og færdiggørelse af udearealerne er ikke nået endnu. Her mangler i omegnen af 2,5 mio.

Det ældste bofællesskab, Herthahus, skal ombygges, så snart det nye bofællesskab på 25-27 står færdigt, og beboerne fra Herthahus kan flyttes over i det nye (midlertidigt eller permanent). For dette byggeri er finansieringen næsten på plads, idet vi med donationen på 1,5 mio fra Mica-Fonden har finansieret det års huslejetab, som opstår mens huset ombygges, og er nået et godt stykke med finansieringen af energireducerende installationer.

Konklusion: Vi er tæt på mål med finansieringen af denne om- og tilbygning. Vi mangler stadig lidt til de energireducerende installationer, til færdiggørelse af udearealerne ved tilbygningen, og så skal der gerne stå et beløb til uforudsete ting, idet der ikke kan tages forbehold for alt ved ombygning af et sådant hus. Her mangler i omegnen af 1 mio.

Tommy

september 2017

Hertha Levefællesskab

- som inspirationskilde for andre i fremtiden

Hvorfor kigger mennesker, uddannelsesinstitutioner, organisationer og politikere over hækken til Hertha? Hvordan styrker vi Herthas kultur og værdier i de valg vi træffer, når vi samarbejder, udvikler og bygger nyt?

Denne artikel har til formål at styrke og inspirere til fortsat at træffe langsigtede, gode valg, som kan befordre samarbejde mellem de forskellige og gensidigt afhængige organisatoriske dele i Hertha Levefællesskab.

Aktiviteter og lokale-ønsker for bofællesskaber og værksteder

I den kommende tid kommer der til at skulle træffes mange valg vedrørende aktivitetsbehov og fysiske muligheder. Vi står med fremtidsplaner, der nu ser ud til at kunne blive til virkelighed – da vi efter flere års fundraising har modtaget donationer, der gør, at det nu er muligt for Landsbyfonden at opføre nyt bofællesskab på dobbeltgrunden 25-27 samt en efterfølgende gennemgribende renovering af både lejlighederne og sal-forhold i Herthahus. Alt dette skubber til andre behov, som har 'ventet' på afklaring af disse større byggeprojekter.

- 1) I lang tid har vi ønsket at få mere plads i vævestuen med det formål at skabe et større kreativt værksted med flere tilbud i form af kunstneriske og håndværksmæssige færdigheder – rammer og tilbud som også Levefællesskabet vil kunne benytte og være en del af.
- 2) Der foregår i Hertha-regi mange typer af terapi, som i dag har dårlige fysiske vilkår og rammer. Der er behov for egentlige terapi-lokaler i smukke, rolige omgivelser, som også kan stilles til rådighed for terapeuter og brugere i Levefællesskabet og i Herskind.
- 3) Bedre arbejdsmiljø og kontorforhold til de, der arbejder i Pavillonen, der nu har fungeret fint som midlertidig løsning siden 2011 – men nu opleves som færdig-brugt til det formål. Hertil kommer, at Hemsekontoret i Herthahus indtil nu har været brugt som arbejdsplads for 2 administrative medarbejdere på deltid. Dette rum indruges og bliver del af en lejlighed i forb. m. den planlagte renovering af Herthahus.
- 4) Mødelokalet i pavillonen bliver i dag brugt til mange forskellige møder, hvor vi til stadighed må lufte ud for at opnå rimeligt indeklima. Problematikken kulminerer hver 14. dag, når 25-30 medarbejdere skal arbejde koncentreret i rummet i tre timer. HBV skal derfor aktivt søge en løsning på dette lokalebehov.
- 5) Hertha's pedel, Matthias, har dårlige lokaleforhold til værktøj og redskaber og til at kunne udføre basale værkstedsfunktioner i. I dag er hans udstyr spredt på flere lokationer: Kælderen i Herthahus; bag Burishus; under trappen til 'Buen'; hjemme privat og i laden på Engvej. Han behøver ordnede forhold og plads. De 4-6 volontører fra udlandet mangler vi værelser til.

Kan vi på en god måde finde de rigtige og gode placeringer og lokaler til disse aktiviteter og behov?

Kan vi stille som krav til vores beslutninger og løsninger, at de skal understøtte og styrke vore værdier i den måde vi tænker dem anvendt på?

Field of Dreams : "If you build it, they will come." Kevin Costner

Kan vi stille som krav til vores løsninger, at de skal skabe synergi for de forskellige aktører i Hertha Levefællesskabet og dermed styrke og nære det menneskesyn og den inklusionsværdi, som Hertha bygger på?

Hvilke muligheder er der – i de eksisterende og fremtidige bygninger?

Nerthus, salen i Herthahus (efter ombygning), terapi i 25-27, nuværende vævestue (evt. ny lejlighed), fælles kulturhus, pavillonen, trekanten som byggegrund, pauserum i stalden, andre muligheder.

Der ligger i den nærmeste fremtid en stor opgave i at søge løsninger, der kan rumme vores ønsker og behov inden for Levefællesskabets fysiske muligheder.

Der ligger en udfordring i at tænke løsningerne som multifunktionelle – så flest mulig kan få glæde af rammerne – på flere tidspunkter af døgnet og af mange forskellige grupper.

Medarbejdergruppen HBV sept. 2017

Lidt fra Ruslandsturen

Sidst der blev skrevet her, var vi nogle, der var spændte på den kommende tur til Rusland. Nu HAR vi været af sted, og vi er alle kommet godt hjem. Det har været en meget anderledes tur på mange måder, end de mange andre dejlige ture, Hertha har arrangeret, og vi har lært meget.

Mødet med en helt anden kultur, som fra begyndelsen kunne virke ret luk-

Tur til Rusland

Tirsdag den 5/9 drog en mindre delegation på 9 beboere og 5 medarbejdere fra Hertha Bofællesskaber afsted og hele vejen til Yekaterinburg ved Ural-bjergene i Rusland.

Vort hovedformål med rejsen var at deltage i "The First World Congress for Persons with Disabilities". Selve konferencen vil vi fortælle mere om i næste nummer af Tante Hertha; her bare en kort hilsen og nogle notater efter en fantastisk tur.

Foruden selve konferencen besøgte vi også Blagoe Dejo, som er et beskyttet værksted for 50 udviklingshæmmede brugere. De små fine træ-enge, som er til salg i vores varelager er lavet af brugere på Blagoe Delo's træværksted. Blagoe Delo ligger 1½ times kørsel fra Yekaterinburg, i en mindre guldgraver by. Det var rørende at se, hvordan de arbejder og dagligt kæmper for stedets overlevelse. Der er mange gode kræfter, en stærk pionerånd og høj grad af virkelyst på Blagoe Delo. Vi havde gaver med til dem, deriblandt de indsamlede midler fra Ruslands-boden ved Høstmarkedet, og de blev meget glade.

Det var en rigtig spændende tur, og vi kom beriget og glade hjem igen til vores lille smørhul i Danmark.

Majken

Hele flokken foran Blagoe Delo. (Foto: Anne-Lene)

ket og kantet, upraktisk og alvorlig på os danskere, viste sig at være mødet med en kultur fuld af hjertevarme.

Det fremmede sprog var ikke noget, der blev undervist i i skolen, og bl.a. derfor var det ikke altid let at kommunikere med ord; en indre forståelse for den andens situation var nødvendig, samt en forståelse for, at vi ikke var hjemme i Danmark, men at vi her måtte prøve at tænke anderledes.

Vi var i et land, hvor ordrene kommer oppefra og derfor er besværlige at ændre. En kultur, hvor det ikke er almindeligt at se og opleve anderledes fungerende mennesker som en del af samfundet, men dette var noget, som vi tydeligt mærkede, at vi var med til at ændre på, i forhold til de mennesker som mødte os. Efter nogle få dage blev vi, på hotellet og andre steder hvor vi blev "kendte", mødt med smil, hjælpsomhed og glæde.

Det kunne næsten føles som om hele byen var forberedt på, at vi skulle komme, for sammen med de andre 700 mennesker med behov for hjælp i specielle situationer blev vi modtaget med åbne arme af både specialtrænede volontører, af det sødeste personale, der tjekkede, om vi nu var med i flokken, der skulle spise, og ikke mindst af de utroligt mange politilignende unge mænd, som næsten stod som livgarder for os ved indgangen til Sportspaladset, hvor Kongressen hovedsageligt fandt sted.

Hvis der er nogen, der forstår at feste, så er det det russiske folk. Hver dag på kongressen var formet som én stor fest.

Sara og Stine har Skrevet dagbog på turen, som de bringer en del af her, for i næste nummer at komme med slutningen.

Karen V

DAGBOG FRA TUR TIL RUSLAND

5/9-2017

Den 5. september tog Stine, Sara, Ditte, Arnannguaq, Randi, Anne-Lene, Majken, Katrine, Karen, Oliver, Josef, Sune, Morten og Lars Munksgaard fra Hertha kl.16.30 til Billund, hvor vi fik vores mad.

Vi kom alle videre med flyet kl.19.35 til Helsinki i Finland. Der havde vi en time, til vi skulle videre. Der fik vi lidt snold!

Kl. 23.20 kom vi på vores fly til Yekaterinburg. Vi fik sovet lidt på flyet.

6/9-2017

Kl. 4.55 var det blevet d. 6/9 og vi stod med begge ben i Rusland.

Der stod 2 damer og tog imod os, og så blev vi kørt til vores hotel Atlantis.

Da vi kom til Hotel Atlantis, fik vi vores værelser, og så gik vi ned til russisk morgenmad. Bagefter fik vi sovet lidt.

Vi spiste middagsmad oven på et shoppingcenter ved siden af hotellet og shoppede lidt derinde.

Om aftenen tog vi ind til byen og spiste på en fin restaurant, der hedder "Panorama".

Nu er vi kommet hjem igen til Hotel Atlantis.

7/9-2017

Vi stod op, fik et hurtigt bad, og derefter spiste vi morgenmad.

Sara, Stine, Ditte, Arnannuaq, Anne-Lene og Katrine gik på shoppetur.

Da vi kom tilbage til hotellet, stod der 3 piger med vores adgangsbevis til Verdenskongressen.

Vi fik at vide, at vores 2 hjælpere hedder Nadja og Senia.

Vi fik frokost på hotellet, og derefter kørte vi med bus til et sted, hvor der var åbning af en messe med ting til handikappede mennesker.

Så kørte vi igen med bus til Kongrescenteret, som var et sportssted.

Vi hørte lidt musik og fik en plads i den store hal.

Der kom nogle piger ind med faner fra alle de lande, der var med i kongrescenteret. Fanerne stod på scenen under hele kongressen.

Vi fik at vide, at indgangen til en af de bygninger vi skulle bruge, var brændt 3 dage inden vi kom, og en del af stedet var røgskadet, så de måtte hurtigt finde et nyt sted, hvor de ting, der skulle have foregået der, kunne være i stedet for. Vi kunne dog spise der hver dag, og vi havde bal der den sidste aften.

Vi fik en stor hilsen fra præsident Putin og også fra nogle andre lande et sted.

Der var nogle, der spillede flot, og der var en tryllekunstner, der tryllede med aviser.

Der var også dans, og aftenen sluttede af med Konfetti.

Vi er folk fra: Østrig, Argentina og Armenien. Fra Belgien og England og Tyskland og Georgia. Fra Danmark og Israel, Indien og Irland. Cameroun og Kyrgyzstan og Libanon, Nederlandene og New Zealand og Norge, Serbien og USA, Tadjikistan og Thailand og Usbekistan og Ukraine. Fra Finland, Frankrig, Schweiz og Sverige og fra Rusland.

Efter åbningen gik vi over til Kuplen, (Cosmos Cinema), hvor vi fik aftensmad. Bagefter gik vi tilbage til bussen og kørte hjem til hotellet.

8/9-2017

Vi stod op meget tidligt, for vores kongres startede kl. 9.15, så vi blev hentet på hotellet kl. 8.00

Da vi kom ud til stedet, hvor kongressen afholdes, var der paneldiskussion ("At gøre værdier synlige gennem tanker, ideer og refleksioner"). Det var lidt tørt at høre på.

Derefter var der kaffepause og kl. 12 var vi på vores workshops for første gang. Mig og Sara var i en male-arbejdsgruppe (socialt maleri). Det vi skulle lave, var Uralbjergene fra syd til nord.

Så fik vi frokost, og kl.15 var der tur og vandring i byen. Vi havde meldt os til den tur, vi helst ville på, allerede hjemmefra. Vi så Blodskirken (som står på det sted, hvor den sidste zar i 1918 blev skudt sammen med sin familie). Jeg, Stine, var på et sten-museum og så en kæmpe stor krystal af røg-kvarts. Sara var på tur til stenhuggermuseet, hvor hun så og hørte om gamle mestres smykkefremstilling af specielt Malakit.

Vi kom tilbage til Kosmos og fik aftensmad.

Kl.19.30 kom vi til et stort teater (Filharmonien) hvor vi hørte et bigband. (Urals akademiske Filharmoniorkester). Det var godt. Så kørte vi hjem til hotellet.

9/9-2017

Vi sov længe om lørdagen. Vi skulle have været op kl.8.00, men vores vækkeur ringede ikke. Anne-Lene ringede og vækkede os kl.8.30.

Vi blev hentet af en taxa kl.10.00, som kørte os til kongrescenteret. Der var der kaffe og kager.

Vi gik på workshops og så en film om dyr og planter og mennesker (som lever i Uralbjergene).

Bagefter malede vi det store fællesbillede færdigt (med dyr og planter på, som vi blev vist, hvordan man kunne male). Så fik vi taget et fællesfoto.

Om eftermiddagen var vi på marked, hvor vi købte noget, og kunne se ting fra de lande, der var der (ting de havde lavet på deres værksteder.) Vi kunne høre musik og danse.

Så spiste vi aftensmad og tog tilbage til hotellet.

10/9-2017

Vi stod op kl.7.00 på den sidste dag, for at være på kongressen kl. 9.15.

Der var igen paneldiskussion (om at gøre værdier synlige gennem udveksling af erfaringer og den bedste inkluderende praksis).

Der var en, der havde det sorte bælte i karate.

Vi hørte en dværg synge; han er 15 år, og kendt over hele Rusland.

Vi blev selv kaldt på scenen, hvor vi skulle spille musik og synge en sang.

Vi så også brevet, vi havde fået fra Putin. Der var en masse konfetti og andre ting.

Vi fik frokost og gik lidt rundt i indkøbscenteret for at finde det sidste til aftenens bal.

Vi blev hentet i bus kl. 17.00 og kørte til "Concert Hall", hvor der var bal. Vi sad ved et bord. Og stolene var pyntet flot, og alle var fint klædte og dansede smukt til god musik.

Kl.21.00 var der aftensmad, og i spisesalen var der også pyntet flot i aftenens anledning, med hvide duge og store sløjfer på stolene.

Kl.22.00 kørte vi hjem og fik vores diplomer for at have været med på kongressen.

Allehelgenskatedralen, også kendt som "Blodskirken", der står på stedet, hvor bolsjevikkerne i 1918 henrettede zar Nikolaj II og hans familie. Stedet er blevet et valfartssted for tilhængere af det russiske monarki. (Foto: Karen V)

Stine og Sara

Dagbogsnotater af fortsættelsen af turen følger i næste nummer af bladet).

Turen til Rusland!

Den første dag blev vi kørt til et designmuseum, hvor der var åbning af en messe med hjælpemidler til handicappede. Vi så proteser til arme og ben.

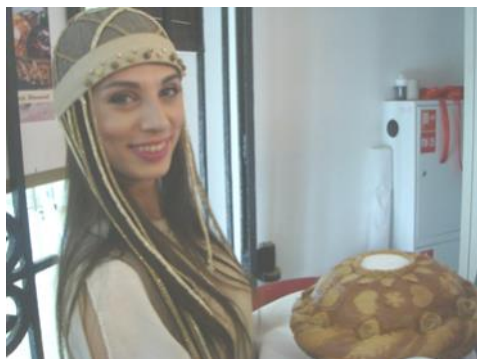
Der var computersystem til blinde og døve. Der var et bykort med nåle til blinde, så de kunne mærke byen med fingrene. Der var førerhunde og nusehunde og hunde med tyl-skørter. Der var ortopædiske skomagere og meget, meget mere.

Der var kvinder og mænd i smukke folkedragter, der dansede. Der var mænd i jakkesæt, der holdt taler og klippede en snor over. Saksene til det blev bragt ind på en smuk bakke med malerier på.

En anden kvinde havde et smukt dekoreret brød på en bakke, som hun bragte ind ledsaget af musik.

Glæde i Rusland (Foto: Karen V)

Det smukt dekorerede brød (Foto: Karen V)

gerne"

"Kærestesorg og at danse"

"At være ude og spise hver dag ved flot dækkede borde, med tjenere i sort og hvidt."

"Eftermiddagsturene; at gå tur i gader og ved floden."

"At røre ved den store lykkesten, og når man rørte ved den og ønskede, ville ens ønsker gå 100 % i opfyldelse."

"Busturen til grænsen mellem Europa og Asien og turen op på 56.ende etage med udsigt over hele byen og koncerten i Filharmoniens smukke koncertsal."

"Ballet med de flotte kjoler i lilla, lyserødt og rødt, og de bare ben under pigernes balkjoler."

"Det var så dejligt at danse til musik fra det levende orkester med violiner og andre instrumenter. Det var bare så godt."

"Jeg vil aldrig glemme den arbejdsgruppe, jeg var i sammen med Sune og mange andre fra andre lande. Jeg lavede 2 hatte.

Der var stof og saks, cirkler og kvadrater. Nål og tråd, fjer og pailletter. Der var uld og filt og slør, og vi lavede små russiske dukker der var nemme at lave. Der var stof i hvidt og lyserødt, brunt og rødt. Der var kæreste dukker og hatte - slør. Vi fik hjælp af russiske damer, vi fik knus og kram da det hele var slut".

Ditte og Sune

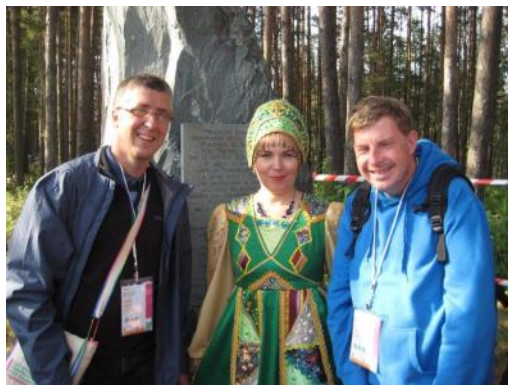
"Jeg vil aldrig glemme den afskedsgave jeg fik af den søde dame der hjalp mig med mine hatte. De smil og tårer og taknemmeligheden i mit hjerte.

Formiddagen efter kongressen satte vi os ned og talte om kongressen, som vi havde været med til. Vi fik nemlig til sidst et spørgsmål med hjem: Hvad ville vi tage med os fra kongressen; det skulle vi svare på, og sende det tilbage til dem, der arrangerede det. Vi vil gerne dele nogle af svarene med jer her.

"Helheden, alt var så flot."

"De store oplevelser med hilsenen fra Præsident Putin, den største mand i verdens største land."

"Dramaworkshoppen og udstillingen"

Ved grænsen mellem Europa og Asien. (Foto: Josef Holm)

Katten jeg fik skal hedde Robine. Jeg blev så glad og lykkelig; med min gave, min hat og min blå ballon, gik vi i parken”.

Ditte

”Ham den lille dværg, der sang så godt, han er mit idol. Og folkedansen; jeg dansede med mange forskellige piger og dansetrinnene, jeg lærte, vil jeg aldrig glemme.”

Fra hatteworkshop. (Foto: Karen V)

”Ja og så dramagruppen jeg var med i sammen med Randi. Det sted vi skulle have været, var vist blevet røgskadet, så vi kørte til et gymnasium. Der var der en stor gymnastiksal med et rungende ekko. Vi mimed og legede og Babuska-klappede hinanden på ryggen; det var spændende.

De som var med, kom fra Rusland, Holland, Belgien og Tyskland.

Da vi lavede de forskellige øvelser, kom der en skoleklasse ind og satte sig og kiggede på. Deres lærer sagde, at de skulle. De fnisede af os.

Den næste dag, som var den sidste i arbejdsgruppen, kom en dame ind, som vist var lærer, og insisterede på at ville vise os skolen på 10 minutter. Hun var meget stolt af sin skole, og af, at de havde skabe, der kunne lukkes og låses.

Vi så bygningen, og vi så billeder af alle eleverne, som havde gået på skolen gennem de sidste 150 år og meget mere. Det tog mindst en time, så vi havde bare ½ time til vores workshop, men så havde vi til gengæld set et russisk gymnasium; det er der ikke mange danskere, der har.

Der var én på holdet, der gik lige ind i en glasdør med hovedet; han havde ikke endnu lært at gå gennem døre, Av av! Den øvelse hørte ikke med til Drama.”

Oliver og Randi

”Vi var i en arbejdsgruppe med trylleri. Vi tryllede med snore og æsker, pengesedler, elastikker og clips. Vi tryllede mønter væk fra æsker, og vi tryllede penge væk og frem igen. Vi klippede snore over og lavede dem lange igen, med lange trylleremser, som vi lærte.

Vi lærte historier med klemmer og mange andre tricks. Det var rigtig spændende.

Vi måtte tage alle tingene med hjem, undtagen tryllekunstnerens rubelsedler.

Tryllekunstneren var fra Amerika og kom for mange år siden ud for et trafikuheld, så han måtte ligge i sengen i lang tid. Så lærte han sig selv at trylle. Nu bruger han det som socialkunst og tryller for børn på hospitaler og sådan noget. Det han er bedst til og helst vil, er at trylle med autister.

Han lavede en søm-øvelse, hvor han slog søm gennem mønter og hvis han fik en rulle toiletpapir, kunne han trylle den væk, og bagefter trække den ud af munden i forskellig farvede strimler.

Han kunne trylle små kugler til store kugler. Vi lærte desværre ikke at save Majken over, men det var i Boris Jeltsins hus vi tryllede, og vi så hans gamle model af en Mercedes og hans støvede cowboystøvler.”

De fantastiske brødre: Morten, Lars og Josef og assistenten,
og den uoversavede dame: Majken

”Foredragene var spændende at se på fra mange lande. Man kunne se, at de var handicappede, og alligevel havde de noget at ville sige os eller vise, at de var gode til.”

Trylleworkshop (Foto: Karen V)

”Eftermiddagen med boder fra forskellige institutioner i forskellige lande. Der var mange flotte ting, som alle var lavet af handicappede.”

”At vi selv var oppe på den store scene og spille på instrumenter, sammen med nogle andre.

Ham den lille dværg der sang så godt, han er mit idol.”

”Dværgen

Han sang

Med stor stemme

I sin lille krop.

Han vraltede som en baby

Hans hoved var stort

Arme og ben

Var korte

Kraftfuld”

”Det var bare så godt det hele, Spasiba!”

Man fik diplom for at have været ved grænsen mellem Europa og Asien (Foto: Josef Holm)

(Foto:
Randi)

Guldkorn

Der er en ensformig ting ved menneskeslægten. De fleste bruger det meste af tiden for at overleve, og den smule frihed, de får tilovers, bekymrer dem så meget, at de søger alle midler for at blive den kvit.

Johann Wolfgang von Goethe (1749 – 1832)